

*Виконала: учениця група 07ПВ-17
Кириченко Валерія*

*Презентація з правознавства на тему:
“ Правопорушення неповнолітніх.
Юридична відповідальність ”*

Загальна інформація

На сьогоднішній день проблема правопорушень неповнолітніх є і залишається однією з гострих проблем українського суспільства. Над пошуком шляхів її вирішення працює широке коло фахівців різних наукових галузей: кримінології, юриспруденції, психології, педагогіки, соціальної педагогіки, соціології, правознавства тощо.

За статистичними даними на сьогодні злочинність неповнолітніх має таку структуру:

- ◆ злочини, пов'язані з наркотиками – 2,8 %;
- ◆ хуліганство – 6,2 %;
- ◆ крадіжки – 70,5 %;
- ◆ злочини проти життя та здоров'я – 2,1 %;
- ◆ інше – 9,4 %.

Основними причинами правопорушень неповнолітніх є:

1. Соціально-економічні: зuboжіння населення; відсутність цивілізованих ринкових відносин; розвиток тіньової економіки; зростання в суспільстві соціальної напруги, рівня безробіття, зокрема серед молоді (кожний третій випускник школи й ПТУ та кожний п'ятий випускник вищих навчальних закладів – безробітні). Окрім цього, політична нестабільність загострює економічну та соціальну ситуацію в Україні.

2. Несприятливе сімейне оточення (сорок відсотків неповнолітніх правопорушників виховувалося в неблагополучних сім'ях: з них 30 % – у неповних, 45% – у конфліктних, 25 % - в асоціальних і кримінальних сім'ях). У той же час шістдесят відсотків неповнолітніх правопорушників виховувалося в зовнішньо благополучних сім'ях, проте, з них 55 % виховувалося в матеріально незабезпечених сім'ях, 35 % – у сім'ях із низьким культурно-освітнім рівнем батьків, а 10 % – у досить заможних родинах).

3. Проблеми у взаємостосунках неповнолітнього в шкільному середовищі (антипедагогічні методи роботи вчителів із важковиховуваною дитиною, конфліктні ситуації в класному колективі, неуспішність у навчанні, слабкий зв'язок між школою та сім'єю).

Окремо потрібно виділити низький рівень правової освіти та виховання в школі та сім'ї й формування на цій основі правового нігілізму – негативного або байдужого ставлення до норм державного права.

4. Негативний вплив позашкільного середовища: скорочення системи закладів дозвілля для неповнолітніх призводить до незайнятості вільного часу дітей та підлітків (в Україні три тисячі населених пунктів не мають жодного закладу культури, 6,5 тисяч культурних закладів зачинено, а ще 500 знаходяться в аварійному стані); негативний вплив засобів масової інформації, що пропагують культ фізичної сили та агресію.

5. Вікові особливості психіки підлітків, які сприяють антисуспільним проявам (акцентуація характеру, реакція групування, реакція емансипації, почуття дорослості, прагнення до самоствердження, емоційна неврівноваженість, підвищена збудливість, комфортність тощо).

6. Біологічними та генетичними причинами вчинення неповнолітніми правопорушень є порушення роботи ферментативної та гормональної систем організму; вроджені психопатії; мінімальні мозкові дисфункції внаслідок органічного враження головного мозку.

У науковій літературі злочинець визначається як особа, що здійснила чи здійснює злочин. Розроблено також певні типології злочинців, зокрема за характером антисоціальної спрямованості та ціннісними орієнтаціями, за глибиною та стійкістю антисоціальної спрямованості.

За характером та стійкістю антисоціальної спрямованості та ціннісними орієнтаціями розрізняють такі типи злочинців:

- ситуативний – злочин вчинено під впливом несприятливих обставин;

• з негативним, зневажливим ставленням до особи, що здебільшого вдаються до соціально-насильницьких дій;

• з корисливим спонуканням, пов'язаним з ігноруванням права власності, інду здійснюють розкрадання, шахрайство;

• з індивідуалістичним, антисоціальним ставленням до різних нормативних установок, та своїх обов'язків, схильні до хуліганських дій, самоуправства, непокори законним

- особливо злісний – це рецидивіст, який постійно вчиняє злочини та притягується до вимогам представників влади;

• з легковажно безвідповідальним ставленням до існуючих норм поведінки та законів.

Сюди належать необережні злочини.

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Встановлення певного мінімального віку кримінальної відповідальності пов'язане з фізіологічним процесом поступового формування здатностей особи після досягнення певного віку усвідомлювати свої дії та керувати ними й розуміти небезпечність вчинюваних дій.

Згідно зі ст. 22 Кримінального Кодексу України (надалі - ККУ), відповідальність за деякі злочини настає з 14 років. Тому перелік злочинів, за які можлива кримінальна відповідальність, обумовлений головним чином не їхньою тяжкістю (як це помилково вважають), а саме можливістю усвідомлювати суспільно небезпечний характер відповідних дій навіть у 14-річному віці.

Вчинення злочину неповнолітніми розглядається як пом'якшуюча обставина.

Основними видами покарань неповнолітніх є:

- штраф;
- громадські роботи;
- виправні роботи;
- арешт;
- позбавлення волі на певний строк.